

[NABŁAKAĆ SIĘ *vb pf*

part praet act nabłak(a)wszy się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w,

Pf od „błakać się” ‘błądzić, tulać się’ (z formantem nawyrażającym dosyt i zmęczenie długotrwałą czynnością): Nabłakawszy się całe dwie niedzieli po morzu, [w] wielkich haniebnych sztormach będąc, to nie dla czego inszego, jedno przez złą wyprawę WM [1598 r.] *RelacSzwec* 677, 678.

Synonimy: nabładzić się, natulać się.

Formacje współrdzenne cf BŁAKAĆ SIĘ.